

‘Erg dat het nodig is, mooi dat het bestaat’

Hoe werkt de voedselbank, en wat doen de kleding- en speelgoedbank precies? Deze en andere vragen werden zaterdag beantwoord tijdens een open dag.

Bas Moerman

Tiel

In de voormalige mavo op de kruising van de Medelsestraat en de Grotebrugse Grintweg, waar sinds begin september de voedsel-, kleding- en speelgoedbank gezamenlijk zijn ondergebracht, laten tientallen bezoekers zich deze zaterdagochtend informeren over de handel en wandel van de organisaties.

Vrijwilligers leiden de bezoekers rond, vertellen over het werk dat wekelijks wordt verzet, over de aanvoer van producten en artikelen, over het sorteren, de uitgifte, en over de noodzaak van de voorziening, vooral in deze dure tijden. Joke Steigerwald (72) was betrokken bij de oprichting van de voedselbank in 2006 en zet zich sindsdien in voor de organisatie, momenteel als coördinator. „Het is harder nodig dan ooit”, weet ze. „Het totale aantal huishoudens dat gebruik maakt van onze vier uitgiftepunten overschrijft deze week de 150. Zo veel hebben we er nooit gehad. De afgelopen maand meldden 35 mensen zich aan, en alleen vandaag al kwamen er zeven bij.”

Bodem portemonnee

Reden van de snelle toename is onder meer de hoge inflatie. Steigerwald: „In veel gevallen gaat het om energiearmoede. De prijzen voor stroom en gas stijgen de

Scholen, kerken, opslagbedrijven, ze dragen ons op handen

– Joke Steigerwald

pan uit, alles wordt duurder, dus dan komt de bodem van de portemonnee gauw in zicht.” Ze maakt zich zorgen over de ruimte waarover de voedselbank beschikt. „Als het in dit tempo doorgaat, groeien we uit ons jasje. Op vrijdag, onze uitgifte dag, komen stevast 85 mensen winkelen. Dat levert soms een wachtrij op, en

dat willen we niet. We zijn nu in overleg hoe we dat aanpakken.”

Gelukkig ontbreekt het bij de organisatie niet aan helpende handen en aan voorraden. „We hebben zo’n veertig actieve vrijwilligers”, aldus de Tielse die twee jaar geleden een lintje kreeg voor haar inzet. „En de aanvoer van voedselproducten is ook

nooit een probleem. Scholen, kerken, opslagbedrijven, ondernemers en particulieren, ze dragen ons allemaal op handen.”

Dit jaar bestaat voor het eerst de mogelijkheid voor gebruikers om zich online aan te melden. „Dat neemt een belangrijke drempel weg”, zegt ze. „Schaamte speelt nog vaak een rol. Wat selectie be-

Onder de bezoekers treffen we buurtbewoners, hulpverleners en cliënten. De Libanese Batoul Dirani (44) behoort tot die laatste groep. Met een man en zes kinderen is een wekelijkse gratis aanvulling op de boodschappen meer dan welkom. „Ik kom hier al drie jaar”, vertelt ze. „Soms neem ik ook een kijkje bij de speelgoedbank. Voor een verjaardagscadeautje voor een van de kinderen bijvoorbeeld. Alles is zo duur geworden dat er voor die extraatjes weinig overschiet. Daarom ben ik blij dat dit er is.”

Alfred Folmer (72) woont in Wamel en is een van de vrijwillige medewerkers die de bezoekers vandaag wegwijs maken. Sinds 2015 is hij aan de organisatie verbonden. „Van hieruit bevoorraden wij de uitgiftepunten in Geldermalsen, Culemborg en Bennekom-Leeuwen. Ik bestuur het busje.”

Verreweg de meeste vrijwilligers, vandaag getooid met een badge met naam en functie, zijn 70-plus. Daartussen valt Charlotte van Bee op. Zij is pas 21, studeert Voeding en Diëtik in Nijmegen en werkt hier een dag per week als stagiaire. „Heerlijk werk om te doen”, vindt de Tielse. „Vooral als ik moet bijspringen bij de particuliere bank. „Ik help mensen met zoeken wat bij hen past. En als ze dan blij de winkel uit gaan en niets hoeven af te rekenen, voel ik me net Sinterklaas.”

Dubbel gevoel

Stadgenote Ineke Versteeg (69) is ook enthousiast over het winkelsysteem van de voedselbank. „Ik dacht altijd dat ze pakketten uideelden, maar zie nu dat klanten met een boodschappenwagentje langs de schappen mogen lopen en zelf kunnen pakken wat ze nodig hebben. Dat wist ik niet”. Toch heeft ze, zoals meer bezoekers die we spreken, ‘een dubbel gevoel’ bij het bezoek. „Het is mooi dat het bestaat, maar ook erg dat het nodig is in een rijk land als het onze.”

▲ Veel belangstelling voor de voedsel-, speelgoed- en kledingbank. FOTO WILLIAM HOOGTEYLING

treft, volgen wij de landelijke criteria. Mensen die daaraan voldoen en dus een pasje krijgen, bel ik altijd even op voordat ze voor het eerst komen. Dat vinden ze fijn, heb ik gemerkt.”